

Syriusz w epoce Piramid

18/04/2010 10:54 by Magdalena Struska

Prymitywny lud Dogonów i jego związek z Syriuszem

W Afryce odkryto cztery sudańskie plemiona, które są w posiadaniu niezwyklej wiedzy. Jednym z nich są Dogoni, którzy żyją w Mali w zachodnio-południowej Afryce, posiadają oni dokładną wiedzę na temat systemu gwiazdowego Syriusza. W latach 1945-1950 francuscy naukowcy Marcel Griaule i Germaine Dieterlen badali wierzenia i legendy tego plemienia, które były oparte na przekazie ustnym czyli z pokolenia na pokolenie.

W roku 1976 plemię to stało się znane na całym świecie. Dzięki niezwyklej książce **Roberta Temple** pt. "Zagadka Syriusza" (*The Sirius Mystery*). W publikacji tej Temple nawiązuje do mitycznej istoty, boga Oannesa, którego określano jako tego stworzenia na ziemi z gwiazd, aby przynieść matkę przodkom Dogonów.

Życie w Plemieniu Dogonów

Dogoni to najbardziej kontrowersyjny lud Afryki, nie wiadomo skąd, ani kiedy przywędrowali. W Mali Dogoni znaleźli się w wyniku migracji mających miejsce pomiędzy XII a XV wiekiem. Przypuszcza się na podstawie dotychczasowych badań, że lud ten pierwotnie zamieszkiwał inne tereny, jedni naukowcy wysuwają twierdzenia, iż to mogły być Tereny Senegalu lub wybrzeże Morza Śródziemnego, inni natomiast że był to obszar Egiptu. Oni sami uważają się za spadkobierców pierwszych ludzi, którzy pojawili się na Ziemi.

Ich głównym zajęciem jest rolnictwo i hodowla.

Na wschodnich krańcach Mali, tuż przy granicy z sąsiednią Burkina Faso znajduje się wysoki, malowniczy miejscami na kilkaset metrów { sięga do około 500 metrów}, uskok skalny, nazywany powszechnie **Bandiagara**, **skarpa ta** rozciąga się w samym sercu pustyni na długości około 150 kilometrów, jest domem **Dogonów**, jednego z najciekawszych plemion **Afryki**

• • • •

Przedstawiciele tego plemienia twierdzą bowiem, że nie pochodzą z Ziemi, a z odległego Syriusza. O ich pochodzeniu niewiele wiemy. Pewne jest to, że tereny Afryki Zachodniej nie były ich macierzystą ziemią. Wszelkie informacje, które dotyczą ich migracji oparte są w większości na dwóch źródłach - wykopaliskach archeologicznych i ustnych przekazach Dogonów.

(2) Czworoboczne domy Dogonów są charakterystycznymi, szpiczastymi dachami. Większość z nich usytuowana jest na palach, bądź na kamieniach, stanowi to ochronę przed gryzoniami.

(3) Kraj Dogonów sączył z drewnianych wyrobów, tak że drzwi i okiennice dogońskich domostw wykonane są z przepięknie zdobionego drewna

Najpopularniejszy środek transportu Dogonów są (4) osiołki.

Ceremonia

(Rysunki Dogonów)

Co 60 lat Dogoni odprawiają ceremonię zwaną Sogui, w czasie której odgrywają ponowne stworzenie świata

przez boga imieniem Amma oraz zniszczenie prymitywnego ludu Ogo przez syna Ammy - Nommo. Dzień przybycia bogów nazwali oni "Dniem Ryby", bowiem tych bogów uważali za istoty wodno-lądowe. Według ich wierzeń bogowie przybyli z planety krążącej wokół Syriusza B, jednej z trzech gwiazd w tym systemie gwiazdowym. W ceremonii Sigui uczestniczą tylko mężczyźni, podskokiem muzycznym zajmuje się kiluosobowy zespół, w którym dominują bębny i instrumenty szarpane. Tańce zaczynają się w małych grupach. Tancerze występują w maskach co widać na poniższym zdjęciu.

Wiedza Dogonów

Dogoni dokładnie opisali 50-letni cykl obiegu Syriusza B wokół Syriusza A. Syriusz B { Biały karzeł } - jest najmniejsza forma "niewidzialnej" gwiazdy we wszechświecie. Nie widać go gołym okiem, nawet przez bardzo dobry teleskop jest słabo widoczny. Wiedza astronomiczna Dogonów nie ogranicza się tylko do Syriusza. Amerykański naukowiec-badacz Robert Temple wykazał, iż wiedzieli oni o rotacji Ziemi wokół własnej osi i o 365 dniowym cyklu obiegu Słońca podzielonym na 12 miesięcy. Na temat księżyca wypowiadali się, że jest "suchy i martwy". Zdawali sobie oni także sprawę z istnienia pierścieni Saturna i 4 największych księżyców Jowisza.

Legenda Dogonów

Ich mit głosi, że twórcą wszechświata był Wielki Kreator o imieniu Amma. Według ich relacji z Syriusza przybyli na ziemię wysłannicy Ammy - bliźniacza Nommo. Ich pojazd wylądował nad jeziorem Debo. Istoty te były po prostu rybami i człowiekiem { ziemnowodnym } ich opis pokrywa się ze starobabilońskimi relacjami o lądowaniu podobnych istot. Stworzyli oni ludzi, nauczyli rzemiosła i rolnictwa, natomiast za pokarm słaby ich własne ciało. Jeden z bliźniaków miał odkupić ludzkie grzechy, umierając na krzyżu, a następnie zmartwychwstał. Poniżej przed odlotem na Po Tolo przyrzekli posiłek dla ludzi z własnego ciała { odnośnik eucharystii }, a także zapowiedzią swego powrotu....

W roku 1940 Kapłani zdradzili światu legendę, gdzie Syriusz skąda się z konstelacji trzech obiektów: gwiazdy głównej oraz dwóch mniejszych obiektów niewidocznych dla ludzkiego oka, krążących wokół Syriusza, które nazywają Po Talo i Emme Ya. Kapłani określili te, że Po Tolo (nazwa skąda się z dwóch wyrazów; talo - gwiazda i po - najmniejsze ziarno znane Dogonom i w wolnym tłumaczeniu znaczy tyle, co "najmniejsza rzecz, która jest") skąda się z bardzo ciężkiego metalu i obiega Syriusza w eliptycznym cyklu co 50 lat.

Dogonowie twierdzą że - Wokół Emme Ya, trzeciej gwiazdy Syriusza, krąży mała planeta; "stamtąd wędrujemy pochodzimy" mężczyźni przekonania.

Najprostsza, a zarazem najstarsza forma zapisania imienia Ozyrysa skąda się z dwóch hieroglifów, z których pierwszy oznacza "tron", a drugi "oko" co daje nam wyrażenie "siedziba oka" {kuzynowie Dogonów - Plemię Bozo w Mali, opisuje Syriusza B jako "gwiazda oko". Izyda w Egipcie była nazywana "okiem Re" i jest przedstawiana z nakryciem głowy zakończonym małym rybim ogonem.

Współczesna Astronomia

Dzisiejsza astronomia potwierdza fakty związane z Syriuszem zawarte w legendach Dogonów. O ile jednak o drugiej gwiazdzie (tzw. Syriusz B) wiedzano już w roku 1862, to istnienie trzeciego, bardzo małego ciała niebieskiego potwierdzono dopiero w połowie lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia podczas badań nieba prowadzonych za pomocą potężnego teleskopu radiowego.

Odchylenia w ruchu Syriusza A i B skłoniły naukowców do rozpatrzenia możliwości istnienia Syriusza C.

Zadziwiając fakt w jaki sposób plemię żyjące niemal w samym środku Sahary potrafi tak dokładnie opisać konstelację gwiazd znajdującą się w odległości 8,6 lat świetlnych od ziemi.

Słowo o Syriuszu A i B

Syriusz { Psia gwiazda }, najjaśniejsza na niebie i jedna z najbliższych Ziemi { ok. 8,4 lat świetlnych}. Poza szerokościami geograficznymi na północ od równoleżnika 73.284, Syriusza gołym okiem widać niemal z całej kuli ziemskiej oraz z półkuli północnej; stanowi on jeden z wierzchołków "zimowego trójkąta". W sprzyjających warunkach można go zaobserwować gołym okiem nawet w ciągu dnia. Syriusz, który gołym okiem wygląda jak pojedyncza gwiazda, jest jednak podwójną, składającą się z białej, bardzo jasnej gwiazdy ciągu głównego o typie widmowym A1V; { o masie ponad 2 masy Słońca i 1,7 x większej od Słońca, natomiast wiek gwiazdy szacuje na 225 do 250 milionów lat.} określoną jako Syriusz A, a także jej towarzyszącego białego karła o typie widmowym DA2, znanego pod nazwą Syriusz B, {który porusza się wokół Syriusza A po eliptycznej orbicie o okresie nieco ponad 50 lat. Odległość między Syriuszem A i Syriuszem B wynosi od 8,1 jedn. astr. w perycentrum do 31,5 w apocentrum. Gęstość materii gwiazdy jest 91 tysięcy razy większa niż gęstość Słońca, co oznacza, że 1 cm³ tej materii na powierzchni Ziemi ważyłoby prawie ton.

Syriusz w wierzeniach

Wiele kultur nadaje Syriuszowi szczególne znaczenie. W Starożytnym Egipcie Syriusz był czczony jako bóstwo. Egipcjanie opierali swój kalendarz na heliakalnym wschodzie Syriusza, który miał miejsce niedługo przed wylewami Nilu, a także przed letnim przesileniem. Dzięki temu w XX wieku egiptolodzy opracowali datowanie sotisowe, które pozwoliło na odtworzenie przybliżonej chronologii starożytnego Egiptu. Wiele wiarygodnych egipskich zorientowanych było tak, aby światło gwiazdy było widoczne z ołtarza, który symbolizował Izydę { boginię magii i rodziny, którą wędrowni zaściancy, Ozyrysa}. natomiast według mitologii greckiej pies Oriona został umieszczony na niebie jako Syriusz.

Syriusz i jego związek z Gizą

W 1993 roku RUDOLF GANTENBRINK. za pomocą robota "Upauta" odkrył małe wapienne drzwi wewnątrz Wielkiej Piramidy w odległości 60 metrów od wylotu północnego szybu Komory Królowej. Szyb, w którym odkryto drzwi był wycelowany w punkt przejścia Syriusza przez płaszczyznę niebieski w "epoce piramid".

Co mówi na ten temat Teksty Piramid?

(OZYRYSA i IZYDA)

Teksty Piramid mówią o "Rytualnej Kopulacji" której celem jest nawiązanie do Syriusza. Rozważając aspekt ten w kategoriach dualizmu nieba i ziemi; Horus- Król + Bogini Izida { w swej gwiazdnej postaci Syriusz}, para ta mogła się "połączyć" za pośrednictwem płaszczyzny "szybu gwiazdowego" Komory Królowej, wycelowanego w punkt przejścia Syriusza przez płaszczyznę niebieski w "epoce piramid".

W Tekstach Piramid dokładnie jest określony czas, w którym Ozyryś zapłodnił Izydę - a był to moment przejścia Syriusza przez płaszczyznę niebieski "o świcie". Należy wspomnieć, że teksty te mówią również o Ozyryście - Orionie - cyt: "Twoja siostra Izida przychodzi do ciebie, ciesz się nią z miłości do ciebie. Umieć ją na swoim fallusie, a twoje nasienie wpłynie do niej w nią, gotowa jako Sothis" {Syriusz}.

Â ZebraÂ³a i opracowaÂ³a na podstawie Â¼rÃ³deÂ³ {bibliografia poniÅ¼ej}.

Â© MMagdalena StruskaÂ de Merowing.

PowyÅ¼szy tekst jest tekstem autorskim.

Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodÃ± autora tekstu.

WybÃ³r biografii ÂrÃ³dÃ³a internetowe. StraÅ¼nik Tajemnic - wyd. Amber.